

OSŁABIAĆ (10) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze a jasne.

praes 1 sg osłabiâm [zapis: -am] *Calep* (3). ◇ *3 sg* osłabiâ (3). ◇ *1 pl* osłabiâmy (1). ◇ *imp 2 sg* osłabiâj (1). ◇ *2 pl* osłabiâjcie (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. osłabić.

I. Transit. *Czynić słabym, pozbawiać siły; debilitare, infirmare, labefacere Calep, Cn; dissolvere Vulg* (6) : *Debilito – Osłabiâm. Calep* 289a, 533b, 574a.

osłabiać co (3): ponieważ do máćice [...] wżyftko plugáftwo fyę zcióka/ á fprofną wilgotnością ią zámula y osłábia *Oczko* 15; á fmutne serce/ iáko mowi Izáiafz (*marg*) *Ifa*: 1. (-)/ y głowá chora/ ciáło wżyftko osłábia: iz od ftopy nogi áż do wierzchu nic w nim potężnego nie będzie. *SkarKazSej* 689a. *Cf Zwrot.*

Zwrot: »osłabiać ręce [czyje]« (1): Boć vmyflnie osłábia ręce [*dissolvit manus*] mężow walecznych *Leop Ier* 38/4.

II. Intransit. *Słabnąć, wątpić, tracić ducha, nadzieję; deficere PolAnt, Vulg; fatigare Vulg* (4) : *BibRadz* 2.*Cor* 4/16, 2.*Thess* 3/13; *Synu moy/ nie wzgardzay karánia Páńfkiego: áni osłábiay gdy cię on ftrófuie. WujNT Hebr* 12/5, 2.*Thess* 3/13.

Synonim: **I. nadwątlać.**

Formacje współrdzenne cf SŁABIEĆ.

Cf OSŁABIANIE